

[Stærmose.]

Tidligere ærede Ordførere har talt om FAO-Overenskomstens Enkeltheder, og jeg skal derfor unnlade at behandle disse, men slutte med Ønsket om, at danske Videnskabsmænd, danske Landbrugsorganisationers Ledere og ogsaa, lad mig understrege dette, danske Socialpolitikere maa yde et positivt Bidrag til FAO's Værk i de kommende Aar; og lad mig hertil føje Ønsket om, at vi her paa Rigsdagen i den kommende Tid maa kunne samle os om socialt dybtgaaende Reformere, der kan gøre Danmark til et Foregangsland i Sir John Boyd Orr's Øjne. Saa vil vi være inde paa en Vej, der fører til bedre Levevilkaar for danske Hjem.

Søren Olesen: Der er det gode ved denne Overenskomst, at den forudsætter et frivilligt Samarbejde Nationerne imellem. De øvrige Overenskomster, som vi har tilsluttet os sammen med De Forenede Nationer, har vi, om jeg saa maa sige, næsten været tvunget til at gaa frivilligt med til, og dér har man ofte tænkt, at de smaa Nationer fik temmelig lidt at sige; men i dette Samarbejde inden for FAO, dér kan en lille Nation komme til at yde Raad paa lige Fod med de større Nationer og derfor komme til at yde en betydelig Indsats. Jeg tror derfor ogsaa, at netop dette Samarbejde kan faa stor Betydning ogsaa i Retning af at skabe fredelige Forhold Landene imellem. Det er jo ofte saadan, at naar Nationerne skal til at forhandle om de Konflikter, som er opstaaet, saa er det allerede for sent, men et Samarbejde som det, der er fremstillet her i dette Forslag, giver jo netop Mulighed for at fjerne Konfliktstoffet eller forhindre det i at komme frem, idet man paa Forhaand ved Samarbejde søger at undgaa de Vanskeligheder og den Afspærring Nationerne imellem, som tit fører til Uoverensstemmelser og Krig. Derfor synes jeg, at vi maa hilse dette Forslag med særlig Glæde og haabe, at det maa blive af Betydning for Bevarelsen af Freden, og vi maa haabe, at der maa kunne blive et lignende Samarbejde inden for Handel og Industri.

Det skulde ogsaa glæde os, om Danmark kunde blive Sæde for en af FAO's Afdelinger, idet vi tror, at Danmark her

har noget at yde, noget at lære de øvrige Nationer, ligesom vi derigennem vilde faa bedre Kendskab til de fremmede Lande, saaledes at det ogsaa kunde blive af Betydning for den danske Ungdom og for dens Opdragelse til at deltage i Samarbejdet med Ungdommen i de øvrige Lande.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, de paa deres Partiers Vegne har givet det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Finansministeren af Norlev m. fl. angaaende Fortoldningen af Træhuse og Barakker.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 3139).

Ordføreren for Forespørgerne (Starcke): Allerede inden Krigen havde vi i Danmark en latent Bolignød, og den er blevet betydelig forværret under Krigen, dels gennem direkte Ødelæggelser og manglende Vedligeholdelse, dels gennem Materialeangel og dels ved Befolkningens Vækst og Flygtningestrømmenes Oversvømmelse. Det er væsentligt de unge, der lider under dette Forhold. De er ikke i Stand til at stifte Hjem; Lægerne, Socialkontorerne og Politiet ser Følgerne, og det er ikke for meget sagt, at i Dag skriger Landet efter Huse. Jeg er fuldstændig klar over, at Forholdet er endnu værre i de direkte krigshærgede Lande, men derfor er der dog ingen Grund til ikke at gøre den Mangel, som desværre findes, mindre følelig.

Under Krigen er der opstaaet en ny Vare gennem en rationaliseret, fabriksmæssig Fremstilling af Boliger, særlig udviklet i vore skandinaviske Nabolande, hvor den rationaliserede Fremstilling af monteringsfærdige Træhuse og Barakker er sat i System,